

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 122/02-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2002 predbežne prerokoval sťažnosť A. Š. a I. Š., obaja bytom N. D., pre namietané porušenie ich základných práv mestom Nová Dubnica, spoločnosťou TEBYT-EX, s. r. o., a Slovenským plynárenským priemyslom, a. s., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. Š. a I. Š. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. januára 2002 doručená sťažnosť A. Š. a I. Š., obaja bytom N. D., (ďalej len „sťažovatelia“), doplnená ďalším podaním sťažovateľov doručeným ústavnému súdu 23. januára 2002.

Sťažovatelia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi trojizbového bytu č. 12 na druhom poschodí bytového domu v N. D. Tento byt je podľa tvrdenia sťažovateľov vykurovaný

veľmi nehospodárnym spôsobom z miestnej kotolne patriacej spoločnosti TEBYT-EX, s. r. o., so sídlom v N. D.

Kvôli vysokým nákladom na dodávky tepla sa sťažovatelia rozhodli nahradiť vykurovanie svojho bytu z vonkajšieho rozvodu tepla vykurovaním pomocou vlastného plynového kotla. Po vypracovaní projektu stavebných úprav projektovou kanceláriou Raciotherm T. a získaní písomného súhlasu od vlastníkov ostatných bytov vo vchode č. 8 bytového domu, kde sa byt sťažovateľov nachádza, požiadali sťažovatelia 12. januára 2000 spoločnosť TEBYT-EX, s. r. o., o súhlas s odpojením z ústrednej kotolne a so zriadením vlastného vykurovacieho systému a zároveň „... o vypovedanie zmluvy o dodávke tepla a teplej úžitkovej vody“. Spoločnosť TEBYT-EX, s. r. o., zaujala v liste z 1. februára 2000 k ich požiadavke nesúhlasné stanovisko. Sťažovatelia taktiež požiadali podľa § 23 ods. 4 zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 70/1998 Z. z. o energetike“) dodávateľa plynu - Slovenský plynárenský priemysel, a. s., OZ Ž. (PS 2 N. D.) o súhlas so zriadením nového plynového zariadenia. Sťažovatelia uvádzajú, že dodávateľ plynu im po vzájomných konzultáciách a dohode s mestom Nová Dubnica a spoločnosťou TEBYT-EX, s. r. o., v liste z 18. júla 2001 odmietol udeliť súhlas.

Sťažovatelia namietali, že takýmto spoločným postupom mesta Nová Dubnica, spoločnosti TEBYT-EX, s. r. o., a Slovenského plynárenského priemyslu, a. s., OZ Ž. došlo k porušeniu ich práva „slobodne si zvoliť racionálnejší, úspornejší a našim finančným možnostiam zodpovedajúci systém vlastného kúrenia bytu“, k porušeniu ustanovení zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike a v dôsledku toho aj k porušeniu ich základných práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2, ako aj § 50 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti neoznačili, porušenie ktorých základných práv zaručených v druhej hlave ústavy namietajú (§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde). K sťažnosti nebolo v rozpore s ustanovením § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde pripojené ani splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľov v konaní o ich sťažnosti pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom.

Listom z 20. februára 2002 vyzýval ústavný súd sťažovateľov na odstránenie nedostatkov ich sťažnosti. Vzhľadom na to, že sťažovatelia sa dlhšiu dobu zdržiavali mimo trvalého bydliska a miesto svojho pobytu ústavnému súdu neoznámili, podarilo sa im doručiť až opakovanú výzvu ústavného súdu z 9. júla 2002, ktorú sťažovatelia prevzali (podľa údajov na poštovej doručke) 15. júla 2002. Ústavný súd v nej sťažovateľov podrobne poučil o náležitostiach kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, upozornil ich na skutočnosť, že ich sťažnosť uvedené zákonné náležitosti neobsahuje (a to ani s prihliadnutím na ďalšie podanie doručené ústavnému súdu 8. júla 2002), a vyzval ich na odstránenie tohto nedostatku v lehote 14 dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy s upozornením, že v opačnom prípade môže byť ich sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde prerokuje predbežne ústavný súd návrh na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažnosť sťažovateľov v súčasnosti nemá náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde v ustanoveniach § 20 ods. 2 a § 50 ods. 1 písm. a).

Ústavný súd listom z 9. júla 2002 sťažovateľov vyzval na odstránenie tohto nedostatku ich návrhu. Sťažovatelia aj napriek tomu, že výzvu ústavného súdu prevzali 15. júla 2002, nedostatky sťažnosti v súdom stanovenej lehote (a ani po jej uplynutí) neodstránili.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2002